

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécssett hához küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 15 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy négyhasábos petit sor egyszeri megjelenésért 8 krt többzori megjelenésnél árleengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:

Ferenciek utca 22. sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Feszti Károly úr könyvkötő iktetésében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 22. szám alatt.

Az osztrák quóta-bizottság válaszához.

Lelki gyötrellemmel jár azon kinlódások, őszinteség hiányát mutató álokoskodások, a való igazság elferdítésének, szembeálló tények szemtelen eltagadásának szemlélete, melylyel jár azon alkudozás, melynek eredménye leendne a közösügyes kiadások quótája.

Az osztrák bizottság megküldé viszonzitását a magyaroknak, nem illik tollunkhoz, azt akkép jellemezni, mint a hogy megérdemelné, elég ahhoz, hogy állításait ugyan mindenféle szemenszedett sophismákkal támogatja, de azok valódisága felől senkit meg nem győz, mert alkotói maguk is ellenkező meggyőződésben látszanak lenni.

De hát mit tegyenek azon természet- és észellenes szerencsétlen nyúlásban, melyet a Deák felalálta — Andrassy és Beust által patetizozott kiegyezési modus rájuk úgy mint reánk erőszakolt és melyben kormányembereink oly jól érzik magukat, mert ők még nem érzik ezen nyúl nyomását, hanem sietnek, helyzetük előnyét kizsákmányolni.

Az osztrák bizottság nem adhatja fel azon előnyös helyzetet, melybe a közgazdasági unió által jutott, mely folytatását képezte az önvédelmi harc után bekövetkezett törvényellenes egyesítésnek, mely évenkiüt száz milliót felül jövedelmez hazánk hátrányára osztrák polgárok zsebeibe, de az osztrák bizottságnak arról is kell gondoskodni, hogy a fokozott közösügyi kiadások, melyek fokozását pedig ők a magyar delegációnak tulajdonítanak, ne legyenek oly elviselhetlenek, mint Magyarországon, mert hát ők nem akarják, hogy a szegény adózó utolsó vetőmagjától, ágya párnáitól megfosztassék, nem marad más választása, mint Magyarországra hárítani a terhet, elvégre az osztrák képviselők csak kis része van Bécsvárosa érdekeihez kötve, nagyobb része egy egységes német birodalom kebelében talán még jobban érezné magát, nincs érdekében, Magyarországot a végromlásból megóvni, a bécsi szatócs szellem pedig oly rövidlátó, oly elbizakodott a

százados hízalás és dédelgetés folytán, hogy nem is gondol arra, mikép Magyarország elszegényedése első sorban jár saját anyagi kárával, hogy tetteles elválás esetében Bécs jelentősége annyira leszáll, mint a hajdan hatalmas Velence-é, a bécsi pénznadályok pedig ugyan csak halmozják a gyuanyagot, mely éleszti az elégtelenség lángját és előbb-utóbb az elválásra fog vezetni, ha csak a bécsi politika eltérve veszélyes irányától, fel nem adja a politikai és közgazdasági egységet és meg nem elégszik a népeket egyedül kielégíteni képes személyes unióval.

A magyar bizottság, eltekintve azon megrövidítésektől, melyek felől pedig meggyőződve van, számba sem véve azokat, mintha usznának a jólétben 29 százaléka teszi azon részt, melylyel a közösügyi költségekhez hozzájárulhatunk, az osztrák bizottság 31 százalékat követel, tehát két százalékat a magyarra hárítván, ugyanannyival saját terhein könnyíteni kíván.

Egyéb képtelenségek közt azzal is indokolja kívánatát, hogy a közös vámbevételekből Magyarországot nem illette több 12 százaléknál, mert csak ennyi a magyar határvámok tiszta bevétele, de nem is akarja számba venni, hogy az osztrák határvámokon behozott árúk nagy része nem osztrák, hanem magyar fogyasztó által vétetik meg és hogy ha Magyarországi határvámot állítana az osztrák tartományok ellen, akkor vámjövedelme tizszeresre emelkednék, mert hiszen az tudni való, hogy bevittünk óriásiilag túlnyomó része nyugotról és dényugotról jő, a keletről jövő pedig alig számba vehető. Nem kell bővebben magyarázni, hogy az osztrák jó tudják ezt — sajnos hogy jobban tudják, mint sok magyar, kinek tudni kellene, de hát ők ezt most tudni nem akarják.

Folyik tehát a lealázó alkudozás, az erkölcsstelen reázedés, a hazugság ördögének tömjéneznek, rágalmaznak egymást, kifosztást panaszkodnak és ezt mindazért, hogy tovább is közösségben maradhassanak, hogy ezen közösség előlven

mindkét oldalon a haladást, mindketten elnyomrodjanak.

A kormányok és kreaturáik pedig a világot sem engednék megbolygatni ez átkos közösséget, mert hát akkor erkölcsösen is lehetne ám kormányozni és rájuk már semmi szükség sem lenne.

A képviselőház igazságtlyi bizottságában Chorin és Hammersberg képviselők indítványozták, hogy a választások ellen intézett kérvények alaki kellei felett is a curiai bíróság ítéljen. — Azonban a kormány és pártja nem adja ki kezéből a pártigazság szolgáltatás feyverét, Percel miniszter és sattlese Horváth Lajos ellenkezése folytán a bizottság fenntartotta erre néve a képviselőház bírálatát, és így ott maradtunk, a hol voltunk.

Az osztrák és a magyar kormány abban egyezett meg, hogy a quótálg tárgyalását, bármint lesz is eredménye, most befejezik, hogy a delegációk szeptemberben összejöhessenek, a quóta-bizottságok jul. 6-8-ka előtt alig végzik be teendőiket.

Ceglédén, mivel ez évben Verhovay Gyula már nem választható, a függetlenségi párt elhatározta ideiglenesen megválasztani Molnár Samut a párt alelnökét, ki ezen áldozatba bégyezett. — Jövő évben azután a megválasztott képviselő lemondása után Verhovay újra megválasztható lesz.

Bécsi jól értesült körökben komolyan beszélnek, hogy a bécsi kiltügyi kormány a cár kívánatára megkísérti a portát arra bírni, hogy teljesen mondjon le a Montenegroban kivívott eredményekről; ha pedig ez nem sikerülne akkor feyveres erővel kényszerítend arra. (De mi joggal?) Molnary és Rodich Bécsben voltak. — Dalmatiából ismét bosnyák menekültek érkezését jelentik, mert ezt ürügyül használják fel az igazságtalan invasió mentegetésére.

Az oroszbaráti politika, helyesebben politikátlanság elítésében az osztrák-nyelvi lapok sem akarnak hátramaradni. — Az egyik megróvja a lengyel reichsrathi képviselőket, hogy nem teljesítik kötelességüket úgy mint ezt az ország közvéleménye kívánja. — Szegyen a lengyelekre néve, a midőn a pápa maga a lengyel jog védelmezésére szónokol, midőn a magyarok oly következetesen interpellálnak, a lengyelek csak azért hallgatnak, hogy senkit se sértsenek. — A másik oda utal, hogy a lengyeleknek ugyanazon politikát kell követni, mint a magyaroknak. — Európában nem lehet bizni. Egyedül

a magyar és lengyel azon nemzet, mely belátja a veszélyt és küzd ellene. — Vigyázzon a tespedő Europa, nehogy késő legyen felébredni akkor, midőn a kozák hordák mint hajdan Attila seregei már előzölötték a cultura által elpuhitott, az álcázott zsarnokság romlott kormányai által megmetélyezett nemzetek lakta térségeket.

Törökország területi épségének fenntartására vonatkozó somogyemegei átiratot a Pest-Pilis-Solt-Kiskun megye évnegyedes közgyűlésén pártolni elhatározta, felirata azonkívül a nemzetközi bíróság felállítását hangoztatja szükségesnek. — Somogyemege ezen átiratát a pécsvárosi tanács közgyűlési tudósítasunk befejezése szerint elvonta a napirendről és esendes álomra szánta. — Arad megye nagy lelkesedéssel szinte pártolja felirattal a törökbirodalom integritását.

Megzósítási hírek. Egy bécsi lap újabbán mindazon cáfolatok dacára, melyeket a napokban a finansialis mozgósítási készülődések ellen felhoztak, azt jelenti, hogy a finansialis körökben komolyan tárgyalnak egy esetleges közös kölcsönt, mely a mozgósítás esetén szükséges lesz; hozzávetőleg 100 millió forint névleges összeget emlitenek.

Bosznia és Hercegovinának osztrák és magyar (?) részről való megszállása ismét kísért, sőt mi több a tegnapi lapok bevégzett ténynek tekintik a mozgósítás elrendelését. E célból voltak Rodich és Molnary osztrák generálisok legközelebb Bécsben, hol is illetékes helyen 2 hadtestnek felállítására néve történt megállapodás. A megszállás s illetőleg az actióba lépés indokál valami megnevezett europai és osztrák érdekeket emlegetnek a jól értesült bécsi lapok. Továbbá mások még azzal is indokolják a Boszniába való bevonulást, hogy a mi hadseregünk a törökök által jól eltángált montenegroiakat megvédjé a végsemmisítés ellen. Tehát, a mitől tartottunk, már néhány nap múlva bekövetkezik, mert azt az osztrák érdekek kívánják. Lekomendirozzák a hadsereget a töröknek tönkretétele s ez uton egy kis délszláv provincia elnyerése végett akkor, midőn országiszerte hangosan nyilatkozik a közvélemény a török birodalom integritásának fenntartása mellett. Budapestben az orsz. képviselők közt nagy izgatottságot keltett e hír, mely miatt ma (szombat) többen interpellatiót intéznek a kormányhoz, mely az eddigiek után itélve, úgy látszik, engedelmes mungója a bécsi kamarillának. Közvetlenül lapunk bezárta

állítasomat valamennyi házas férj igazolul fogja, ki e sorokat olvassandja.

A vizet könnyen föl lehet zavarni és ugyan kinek boldogsága zavartathatik meg könnyebben, mint a szerelmest?

A víz mellett könnyű marad a fej. Hát a szerelmesek fejkében ugyan mi van, habár mindig ittassanak látszanak is?

Mindentit tapasztaljuk, hogy a vizgyógyászat terjedése óta a szerelmesek szaporodnak, a házasságok ellenben gyérülnek; amde e mellett a tébolydák lakóinak száma szemlélatomást szaporodik, házasságok, vagy szerelmek által-e? azt ezuttal ne.n akarjuk nyíltan kimondani.

Lehet-e vizre házat építeni? Nem! Építhetünk-e szerelmek itéletére, vagy fogadásra? Én nem tudom s a választ azon szép hölgyekre bízom, kik e soraimat olvasni fogják.

A vízbe esett ember a szalmaszálhoz is kap. Hát a szerelmes ember nem kap-e a legkisebb reménység után is?

Tudtomra valamennyi költő közt csak Pindár volt oly bohó, hogy a vizet megéneklé; habár azon bohók száma nagyobb is, kik szerelmeseiket éneklék meg, azért még épen nincsen bebizonyítva, hogy ezek költeményei nem vizenyősek.

Adám is csak addig volt boldog a paradicsomban, míg Évába szeretett; mihely azonban papucsa alá szorítá őt Éva és a megismerés fájának almáját torkába kényszeríté, azonnal vizzé váltak rá néve a paradicsom örömei. Közmondás szerint: a korsót addig viszik a kúthoz, míg eltörik. Én azt mondom: A szerelmes addig bohó, míg szarvait a házasság igája el-

előtt azon tudósítást vesszük az előbbi gyönyörűségei hírekhez, hogy az országgyűlést valószínűleg e hó végén bezárják, nehogy az occupatio nemzetellenes műve valami akadályra találjon itt nálunk. Szomorn helyzet, kétségbejuttó kilátások!

ORSZÁGGYÜLÉS.

A június 14-iki képviselőházi ülésben a gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről szóló tjavaslat részletes tárgyalása megkezdődött, a 15. 16. 18-án tartott ülésben egész a 174. §-ig letárgyalattott, a további tárgyalás, a miniszter távolléte miatt, egyelőre félbeszakított. — Helfy I. a keleti háboru ügyében interpellált, mondván a többek között a kormány politikája azt sejtette, hogy mindaz, a mi határainkon történik, a monarchia beleegyezésével és helyeslésével történik. Interpellált továbbá a Petőfy életben létéről szóló hírek mibenléte ügyében. Tiszta válaszolja, hogy a kellő intézkedéseket megtette, a vizsgálatról azonban még jelentést nem kapott. Irányinak a keleti háboru ügyében egy hó előtt tett interpellációjára Tiszta K. válaszában reményét fejezi ki, hogy közel van az idő, midőn meglehet ismertetni a keleti bonyodalommal összefüggésben álló politikát s akkor az adatok alapján az interpelláló is máskép fog itélui.

Hazánk keleti határain folyó panszláv izgatások és lazaáruló üzelmek iránt K a s Ivor tett interpellatiót. A június 19-iki ülésben Magyarországnak az 1878-iki párizsi közkiállításán leendő hivatalos részvételével járó költségek fedezéséről szóló tjavaslat tárgyalásánál, a költség 150,000 ftban szavazattott meg. A honvéd orvosok szervezéséről szóló tjavaslat szintén elfogadtattott. A 20-án tartott ülésben A g y Ferencz a magán zalogházakra vonatkozólag tett indítványát, miután ebben a miniszterium már intézkedett, visszavonja.

KÜLFÖLD.

A Franciaországban felmerült események élénken foglalkoztatják a sajtót. A június 16-án tartott parlament ülésben Broglie Mac-Mahonnak üzenetét olvasta föl, melyben hangsúlyoztatik, hogy az alkotmány 5. cikkelyében foglalt rendszabálynak, mely az elnököt a senatus beleegyezésével a kamara feloszlatására feljogosítja, alkalmazása szükségessé vált. Az ide vonatkozó indokokat előadván, azon meggyőződését fejezi ki az elnök, hogy Franciaország az ő szándékainak igazat fog adni. Az illesek folytatásá városok. A 19-iki ülésben Cassagnae vállalkozott a köztársaság gyalázására. Pesin többször közbekiáltotta: „Ez hazugság! — Louis Blanc dieséri a republicánusok egységét, kiknek az ellenséges pártok

koptatja, hogy azután diszesebbeket, vagy legalább nagyobbakat kaplasson.

A zsidók azt mondják: a viznek nincs gerendája, tehát nem lehet benne józannul bizni. Ki látott valaha szerelmest, kibe bízhat lehetne helyezni?

Midőn nagyon melegen süt a nap, azt szokták mondani a sztrös-ködmönös természetűdösök: „vizet huz.” A holdvilág ellenben a szerelmek fejére hál, azaz: szintén vizet huz. — Mindazon állatok, melyek állandóan vízben laknak: némák; következképek egyeden okos hangot sem hallatnak. Ugyan kérem, ki hallott már szerelmek akjairól valódi okos szót hangzani?

Midőn vizre gondolok, mindig egyszerűsrimnd az özűviz jut eszembe, ezzel pedig némely fényes családaink adósságai; ha ellenben szerelmemre gondolok, akkor egyszerűsrimnd balga tettem jutnak eszembe s ezekkel a tenger csöppjei.

Egyébiránt csalhatatlanságot épen nem követlek magamnak s ha tisztelt olvasóm közül a férfiak minden vizemet borrá változtatják, a szép hölgyek pedig készek engem tökéletesen meggyőzni arról, hogy a szerelm kejei valóban édesek, úgy minden eddig felhozott állítasomat tüstént ünnepeyeseu vissza fogom vonni.

Addig azonban folyvást makacsul kiáltom: a víz és szerelmem közt nincs különbség; mert ime e tárcát nagy szeretettel kezdém írni és mégis — vizenyős lett.

TÁRCA.

MÁGLYÁRA! *)

emetőt láttam s összeborzadék: Születet keserőtől hangozott az ének. Meg volt fizetve minden köny, ima, S hű tetszelgés tartott gyászbeszédet. Szép lassan ment a halottas szekér S én, a mig láttam, forró láztól égtem. Dobjatok máglyára, ha meghalok, S hamvaitat szórjátok szét a légben!

A megszokásnak cíomáira S jajszóra életemben soh'se vágytam: A ki szeretett, könyjét sirja el Magányos, titkos, csöndes éjszakákon; S nevem ne gúnyos sirkeresztéken, Hanem — ha méltó — hű szivekben éljen. Dobjatok máglyára, ha meghalok, S hamvaitat szórjátok szét a légben!

Koporsóban, — négy árva deszka közt, — Örök tespedés szük lakába zárva! Undok férgekkel tarsalogni lenu, Hová nem jut el égő nap sugára! Börtönből új börtömbé menni csak, S örökre ott maradni, lenu a mélyen! Dobjatok máglyára, ha meghalok, S hamvaitat szórjátok szét a légben!

Nem, nem hagyhatlak el én tégedet, Vészek s küzdelmek forrongó világa! Izgalmas felszín, napsugáros ég, Világosság, fény, eszme, munkalárma!

*) Mutatvány a szerző sajtó alatt levő kötetből, mely legközelebb fog megjelenni a Petőfi-társaság könyvkiadó vállalatában.

Vegyűljön egygyé veletek porom, S tapadjon hozzátok szászféleképen. Dobjatok máglyára, ha meghalok, S hamvaitat szórjátok szét a légben!

Ne nyerjen részt belőlem a homály, A nyüzsgő melség kettős éjszakája; Igya felhulló véremet a nap, S testem porát a vihar kapja szárnyra, Hogy — bár lelketlenül — de akkor is Forrongjak, égjek, mint éltemben égtem. Dobjatok máglyára, ha meghalok, S hamvaitat szórjátok szét a légben!

Endrődi Sándor.

Harmat sincs már... *)

Harmat sincs már a virágon, Levél sincs a száraz ágon; Te se vagy már hű szerető, Jobb is nekem a temető.

Tavaszkor szerettél híven, Nyáron hitegetted szivem; Őszkor már rém se néztél, Télen pedig férjhez mentél!

Toth Ede.

*) Mutatvány a szerző sajtó alatt levő összes műveiből, melyekre még folyvást lehet előfizetni Aigner Lajosnál; ára a 3 kötetnek arcképpel, fázve 4 frt. díszkötésben 6 frt.

Szerelmem és víz.

Ne csodálja senki, hogy e két ellentétet egymás mellé állítjuk, melyek közt oly iszonyú különbség látszik létezni, mint a nap és éj, hideg és hőség, Schakespeare

egy eséléstől félni semmi okuk nincs. A község megmentette Franciaországot, s tul fogja élni ellenségeinek minden manueverjeit. Renault Leon egykori rendőrőrnök a kamarát és az elnököt védelmezi. Choiseul a napirendet indítványozza. Gambetta jellemzi a napirend indoklását. Gambetta jellemzi a napirend indoklását. Gambetta jellemzi a napirend indoklását.

A háboru.

A Dunamentén felállított oroszok számát 200,000 emberre teszik, az átkeles azonban bár azt a cárnak Plojeste érkezével bizonyosnak állították, mindaddig komolyan meg nem kíséretett. Mikor kezdik meg a komoly átkelest, most még bizonytalanabb, miután a cár, a dunai átkeles nehézségei a főhadi szállásról érkezett rossz hírek és a törökök támadásainak kísérletei által oly idegessé lett, hogy a dunai haderőt odahagyani jónak látta. De félt attól is, hogy zavar esetén a románok, kiket ő hadseregével a nyomországig megholdogított, ellene merényletet fognának elkövetni. Most már Ausztriába veti bizalmát az orosz, annak segítségével remél sikert az átkeleshez, annak segélyét kérte föl arra is, hogy a Montenegro szívébe hatoló török haderőt, ha másképp nem lehet, ellenhaderővel is megakadályozza Cetinjebe jutni. Ekként a „henzégő” már „kunyoráló”, lett No de nem hisszük, hogy az osztrák hadsereg egy rabló, zivány bandának segélyére siessen; ha bár jól értesült törökökben úgy beszélnek, hogy Ausztria teljesíteni fogja Sándor cár kívánságát s fegyveres erővel is kényszeríteni Törökországot a Montenegróból kivonulásra. — Egyiptomból 12,000 főnyi segélyhad érkezett Konstantinápolyba. — Az akadémia támogatva a török flotta által Csamcsaránál az oroszokat, a törökök pedig a beskei és bányalukai kertletekben a bosnyák felkelőket megverték. — Erzerum körül jelentékeny csaták folytak. Kars folyást ostrom alatt van. Az oroszok az ágyúharcban nagy veszteségeket szenvednek.

Pécsvárosi közgyűlés

1877. évi június 18-án.

Elnök Percezel Miklós főispán: biz. tagok közép számmal jelentek meg. A jövő rendes közgyűlés határnapja aug. 27-re tüzve a gyűlés átment a napirendre. Felvetett mindenek előtt polgármester előterjesztése a város szervezetében az elmúlt öt évi tapasztalás alapján teendő változtatások és módosítások erről. A szervezési munkálatnak átvizsgálása szükségesnek ítéltetvén fel e célra egy 24 tagú bizottságot választott főispán ajánlatára, melynek tagjai következők: Bedő Imre, Blauhorn Antal, Blauhorn Gusztáv, Bubreg Antal, Ezri József, Erreth János, Fekete Mihály, Förster Béla, Haksch Emil, Horváth Antal, Dr. Hölbling Miksa, Krasznay Mihály, Dr. Koharies Károly, Kovácsics Károly, Dr. Mendl Alajos, Papp József, Radenich János, Radosay Mátyas, Rath Mátyas, Reinfeld Sándor, Schapringger Joachim, Simonfay János, Dr. Szeredy József, Weiller János, Zsolnay Vilmos.

Következett polgármester előterjesztése a tavaszi és őszi rendes hadi gyakorlatok alkalmával felelte terhéssé lett katonai beszállásos beszüntetése tárgyában. Polgármester azt javasolja, hogy az általa megtekintett kassai sátorábrában épített deszka falazatu barakkok helyett fagerendákból felállított és téglával kitalazott (Rigelbau) barakkok építésének s cserépel fedésének be. — A szigeti külvárosi kaszárnyák térségen nyolc, a Battyányi kaszárnya térségen négy ily épület férne el és befogadna 2000—2500 embert, felállításuk a téglán és cserépen kívül, melyet a városi közönség szolgáltatna, körülbelül 16,000 frtba kerülne. — Ezen javaslat egyhangyul elfogadtatták. Részletes javaslat, terv és költségvetés előterjesztése végett a gazdasági és szállásolási bizottságnak adatot ki megállapítván egyelőre, hogy az építési költség a háztulajdonosokra a szobák számának (lakrészek) arányában legyen kivetve, minél fogva egy egy szobára körülbelül 1 frt 80 kr. — 2 frt teher esnék egyszer mindenkorra, a fentartási költségek a városi közönséget fogják illetni, és ennek, úgy az adandó építési anyag fejében a háló krajeárokból jövedelem a közönség házi pénztárának javára esszen. — A tanács felhatalmazta, hogy tapasztalás szerzése céljából már ez évben egy barakkot felépítesse, melynek költsége visszatérítés mellett egyelőre a házi pénztárból előlegezendő. — A kassavárosi mérnöki hivatalnak a barakk tervek másolatáért 50 frtnyi jutalom szavaztatott meg, és elhatározott, hogy polgármester urnak a kassai utiköltség megtérítése.

Nagyobb vitát idézett elő a közg. bizottság javaslata azerről, hogy a város szabályzati terve elkészítésék és előre megállapításék. A városi főmérnök annak dacára, hogy a tervezésorok éppen azért lett a főmérnöki állomás a már meglevő mérnöki mellé rendszeresítve és jó fizetéssel ellátva, hogy a munkaerőben hiány ne legyen és mindenek előtt ezen szabályzati terv elkészítésék, — ezer nehézségeket támaszt, hogy magától elodazza a munkálatot, ezért előleges szakértői bizot-

ságot kér, hogy ennek segélyével azután a munkát külön díjazandó mérnökökre átruházassa, célját azonban nem érte el, mert köteletségévé tétett a munkába bekezdni, és ezután tervezetét felbírálhat alá terjeszteni, egyuttal köteleztetett időről időre a munka előhaladásáról a közgyűlésnek jelentést tenni.

A gazdasági választmány előterjesztése a közevetvám díjtétel megváltoztatása iránt, hogy a surlódások elkerültesenek elfogadtatták, hasonlóképp a közevetvám bérlekkel kötött egyezmény, mely kapcsolatos ezen díjtétel változtatással és a várost egy fenyegető kárterítési pertől menti meg. — Ezen határozat életbe lépése kormányi helybenhagyástól függ.

A múlt évi árvapénztári számadások feltulvizsgálására kiküldött bizottság jelentésében foglalt javaslatok az árvapénztár kezelése körül elfogadtatták, — a pénztári ellenőr és helyiségű vonatkozóak pedig a szervezési bizottsághoz utasították. Ezután megjelent ismét a tengeri kigyó, mely tisztán megfogható és felismarható alakban már 6—8 év óta évenként egyszer-kétszer megjelenik a bizottsági közgyűlésen, a tárgy csekély és nem egyéb, mint két-három holdnyi bérbe adott városi szántóföld, melyben a bérlek mindannyiszor csatlakoznak, mert a tavaszi árvizek annyira ellelik, hogy szántóföldnek egyáltalában nem használható. — Nincs is ebben semmi kétség, elismeri a gazdasági bizottság, a tanács és a közgyűlés is, mivel azonban a testi és lelki tüdővéseget lekötöz ez a bérleti szerződés szerint bérlek semmiféle elemi csapások miatt bérlelendést nem vehet igénybe, a közgyűlés sem a bérlet nem engedi, sem a szerződést nem bontja fel.

Főispán a határozatot a felszólalók többsége szerint mondja ki, ennek folytán továbbá is szerencsén lesz ezen tengeri kigyóhoz, mely ugyancsak nem válik Pécsvárosának, mely pedig ezeket áldoz évenként nemes célokra, — dicsőségére.

Élénk vitát idézett elő a helypénzszedési jog bérlelőinek kérelme hatósági oltalomért oly bujtogatók ellen, kik a helypénz beszedése körül zavarokat idéznek elő, minél fogva a jövedelem csontkítatik. Ezen kérelem vizsgálat és eljárás végett a kapitányi hivatalnak adatot ki, jelentése beküldtetvén.

A napi renden volt többi úgyi magán érdekű volt, ezekből csak a házi magán vízvezetékét kérést említettük meg, mert ezuttal a közgyűlés nem szavazta meg azokat egyszerűen, hanem előleges vizsgálatot rendelt, vajjon az ily vízvezeték a közönség károsítása nélkül megadható-e?

Most azonban szólnunk kell oly tárgyról, mely nem volt a közgyűlés napirendén, de melynek ott kellett volna lenni és pedig első sorban. — Vajjon ki adott a városi tanácsnak arra jogot, hogy a társulmányhatóságoknak a városi törvényhatóságokhoz intézett publico-politikai tárgyu átiratait sutba tegye, és a közgyűlési tárgyalástól elvonja. — Ily átirat több érkezett a legutolsó rendes közgyűlés óta, bennünk Somogy megye átirata érdekel főképp, mely a törökbirodalom integritásának fentartását hangsúlyozza. — Ugy látszik alapos az „Egyetértés,” azon értesülése, hogy a kormány utasította a főispánokat, a közgyűléseken a keleti kérdést érintő indítványok tárgyalását megakadályozni, azokat elfojtani. Minő a főispán utasítása, ahoz a tanácsnak semmi köze, de kötelessége előterjeszteni a társulmányhatóságok átiratát nem akkor, mikor neki tetszik, — hanem a beérkezés utáni első közgyűlésen. — Meglátjuk a jövő közgyűlésen, képes lesz-e e részbeni mulasztását mentgetni.

A pécsi és fekete vizek leeresztésére nézve némely észrevételek.

A magyar példabeszéd azt tartja: ahol panaszos nincs, ott bíró sincs. Itt másként történt a dolog, panaszos nem volt, de bíró volt. Holmi mérnökök feltolták magokat s kerestek panaszost, hogy belőle magoknak nagy hasznot csináljanak. — Soha gondolatjába se jött egy érdekelt félnek se, hogy a pécsi és fekete vizek leeresztéséről ők gondoskodjanak, mert ezek már le voltak eresztve. Az uradalmak a regulatót, segregatót, commassatót meg sem kezdték addig, míg a vizeknek kanálisokat nem csináltak, míg a földeket biztosan szárazza s szántóföldekké nem teheték, mert az 1836-iki segregationalis törvények világosan rendelik, hogy a jobbágyoknak olyan földek adassanak, melyek mindig száthatók legyenek. — Valamint hát akkor az uradalmak mindezt magok erejükkel készítették a kanálisokat: úgy azokat fenn is tartani kötelesek, nehogy a volt jobbágyoknak adott földek a vizek miatt használhatatlanná téteessenek; és ha valahol ilyenek történtek és a vizek miatt panaszok emeltek, ezek csak a kanálisok elhanyagolása miatt tettek és az uradalmakat érdekelnek a panasz annyival inkább, mert a volt jobbágyoknak sehol egy talpalatnyival sem adatott több föld, mint amit az 1836-ban hozott 800, 1000, 1200 négyesség övel kiszabott segregationalis törvények rendeltek, minden ezeken kívül felmaradt terület sehol lettek az uraságok, úgy hogy ekkor mintegy novadonátót kaptak, a segregatót által mindentt nagyszerű pusztáknak jöttek kizárólagos használatába. Nem vesztethet el hát úgy is szűken kapott földjeiket vagy rétejeiket a volt jobbágyok az által, hogy a vizek a kanálisok elhanya-

golása által elborított földjeiket, de arra se szoríthatnak igazságosan, hogy ők a mérédrága kanálisok készítése által újra vegyék meg földjeiket, melyeknek ára egyszer már úgy is ki volt fizetve az uraságoknak. A magok jobb voltakért kötelesek az uraságok a kanálisokat tisztán tartani, különben visszaesik minden a régi állapotba, lesz a víz, ami a víz volt, lesz a volt jobbágyoké, ami hajdan azoké volt. Hogy ezekről gondoskodni kell, azt józan észsel senki sem tagadhatja, de hogy ezen gondoskodás a volt jobbágyokra erőszakoltassék, ez az igazsággal meg nem fér, aki a hasznot a sok puszták által elveszi, köteles a terheket is viselni. — De hogy is jött ez felszínre? ki volt ezen költségek terveik készítője? Akár ki volt, de nem lehetjük, hogy ez által a közönségnek akart volna használni, hanem sokkal inkább magának egy nagyszerű geschäftet akart csinálni, zsebtüskét kiüríteni és a miéért megfogott, mert azon hatóságok forintos ter. A Duna regulatójára is nagy terhelés lehetne, nem pedig olyan vizek beszáradása, melyek néha megvannak, mint például a Duna szabályozás, hogy az egész vidék az árkokat a gátokba egy eszopp viz. Ilyen nagyszerű terhet csak országos mérnöki kar készíthet és országos költséggel és csak kormány tehetné azt a nagy költséget, nem pedig mi szegény kizsaratott néhány községgel.

Hat arról számolt-e azon terelő, hogy ha teljesítették terve, vajjon maradnó lenne-e munkálata századokig. Néhány év múlva nem iszapoltatnának-e be a vizárkok gondozása nélkül. Nem ismét az a költség lecsapolás lenne-e szükséges? Ezen költséges lecsapolással nem csinálna-e nekünk több kár mint hasznot? Nem hagyta-e ki a számításból, hogy a Dráva vize lefolyása nem áll-e magasabban, mint a feljebb levő kanálisok medre és kivált áradások? Nem a Dráva borítaná-e el a mélyen ástott kanálisokon a menteni szándékolt térségeket? Így alsó felső vizek, magunkat is házáinkból szorítanának ki.

Azonban eddig, különösen ésszel és télen szoktak lenni esőzések, ekkor meg nem is ártanak a vizek a földeknek, sőt használnak, mert a következő nyáron mindig gazdagabbak a termények, a Nilus kiöntése teszi Egyiptomot is gazdagá, csak az az ártalmas, mely rombol, elseper magával mindent, mint a begyékroló lero-háló vizek, de a mi vizeink csendesen folyó, lassu meneti vizek, kivált ha tiszták a kanálisok, békességben, kár nélkül lefolyanak, sőt — amint mondám — vannak olyan évek is, mikor sehol egy csepp viz sem mutatkozik, és ezek az évek a legszerencsétlenebbek, terméketlenek, szűk esztendő ezek okoznak, kivált ha cisternákról nincs gondoskodva; megbosszulta magát mindenütt a természet, ahol azt félre vezetni akarták.

Ne bosszankodjék azért reánk senki, ha mi az ilyen szükségleten hiábavaló szerföltött költséges tervek kivételébe soha bele nem egyezünk. Itt a miniszteriumnak állana kötelességében, az országos mérnöki kar által tervet készíttetni és azt elébb megvizsgálni, szükségessé, hasznossá a vidékre nézve, vagy az eddigi kanálisok is tisztán tartás mellett elegendő-e, melyre egy felügyelőt kérünk csak, kinek kötelessége legyen, az árkokat szemmel tartani.

Drávaparti.

Hírlapirodalmi szédelgések.

A ki ismeri hírlapirodalmunkat a 40 és 50-es évekből s a ki figyelemmel kísérté annak az utóbbi években való fejlődését, az előtt ugyancsak feltűnő az akkori s a mai napi hírlapirodalmi szellem között levő különbség. Oka ennek részint a lapszerkesztés és kiállítás terén tett nagy haladás, részint a megváltozott korszellem, de leginkább a lapoknak egymás agyonleltálására törekvő reklám hárszában rejlik.

Ez utóbbi körülmény az, melyet e helyütt úgy akarunk feltüntetni, mint azt a vidéki közönség nem egy értelmes körében hallottuk megbírálni. S így azért a mit itt elmondunk hiszszük, hogy a fővárosi lapszerkesztők már t. i. azok, a kik érintve érik magukat — legkevésbé sem neheztelni majd ránk, hanem ellenkezőleg remélni merjük, hogy szívesen veszik a lapjaikra vonatkozó s itten uralkodó vélemények őszinte tolmácsolását.

Nézünk tehát mint van az olvasóközönség az u. n. politikai nagy napi lapokkal. Hogy az itt elmondandók nem valamennyire vonatkoznak, azt már előbb mondtuk. Politikai napi lapjaink most majdnem kizárólag a keleti háborúval foglalkoznak. 15 nagy hasáb közül legalább is 10 a keleti háborúról szól.

Bizony, ha az ember végig néz egy ilyen lepedő nagyságú lapon s látja, hogy 10—12 hasáb harci hírekkel van tele, esodálta, hogyan történhetett ennyi egy nap alatt. Mohó kíváncsisággal neki esik az olvasásnak s mikor végig olvasta a tucatra menő rőfnyi hasábokat, hát csak látja, hogy vajmi kevés történt.

Ott vannak például a táviratok. A lapnak majdnem minden oldalán van egy pár eredeti, nem eredeti, kiolított, lerodított péle-méle össze-vissza hányva. Egy csekély, jelentéktelen tény 5—6 táviratban van felemlelt, mindegyik előtt nagy betűkkel ott áll: „eredeti távirat.” Valójában pedig egy az eredeti (s ez is rendszeren ugyanazon szavakkal a többi lapokban is megjelenik) a többi csak más szavakkal van elődva.

Van egy pár politikai napilap, mely a közép osztály lapjának vallja magát, előfizetési ára 10 frt. az ilyen lap egy fél hasábnyi vezércikknek kívül csupa „eredeti” táviratokkal traktálja olvasóit. E táviratok csupa üres szóhalmoz, melyekből az ember nemhogy tájékozhatná magát, hanem ellenkezőleg — ha kétszer is figyelemmel olvasta el azokat, nem tudja, hogy tulajdonképpen hányadán áll a világ. Miért? Mert a tények és eseményekről szóló hírek összeállításában semmi rendszer nincs.

E hiba csekély kivétellel valamennyi politikai napi lapnál észlelhető. Hja, de a lapot meg kell töltetni, a lap pedig nagy s így tehát 24 óra alatt nem sokat lehet válogatni.

Nagy hiba továbbá az, hogy napilapjainkban semmi beosztás nincs; nem úgy mint az ezeknél sokkal nagyobb külföldi lapoknál, melyekben minden a maga rendes rovatjában van.

E rendszerelenség hiánya miatt nálunk mindig az egész lapot kell átolvasni. Hny ember teheti ezt?

Itt van például egy pár „legolesőbb”, s a közép osztálynak szerkesztett napi lap, melyek akkorak, hogy az a közép osztályban kezdetől végig akarja azt átolvasni — egész napon át — mint nem tegegy mint csak olvasni. Pedig a mi azon lapokban 15 hosszú hasábon végig húzódik azt a sok fölösleges sallang, ismétlés és ellenmondás elhagyása mellett 5 hasábon is eléggé bőven és részletesen lehetne megírni. Hja, de ezek a lapok az iv nagyságával s az oleó előfizetéssel s nem a kellő rendszerrel szerkesztett, tömött, s választékos tartalommal akarnak konkurrálni.

Ismeretterjesztő, mulattató tárcák, társadalmi, közgazdasági vagy más hazai és vidéki közérdekeket tárgyzó cikkek vajmi ritkán jelennek meg e „legnagyobb” és „legolesőbb” lapokban.

Egy, rendszeren számról számrá összefirkantott regényvel töltönek meg 1—2 hasábot, melyet alig hisszük, hogy 100 előfizető vagy olvasó közül 5, mondott előlvássa. (Különben jobb is, hogy el nem olvassák).

Van aztán olyan lap is, melynek munkatársai egy hírlapiról képzettség, mint a hírlapiról lelkiismeretességről vajmi homályos fogalmakkal bírnak.

Ákárhányszor olvashatni az ilyen lapokban „hajmeresztő” és „borzasztó” rémhíreket, melyekről ezen vagy azon magyarországi közönségből „tudósítják” a szerkesztőt. Több-ször utánanézünk ily helységeknek a hiv. helységnévtárban s nem egyszer volt alkalmunk meggyőződni, hogy a megnevezett helységek híre sincs hazánkban. A polemizálás, cáfolgatás, jobb értesültségnek fitogtatása s más efféle humbuggal szintén bőven szolgálnak e lapok.

Hát még az előfizetési reclamok. Az egyik több kötet regényt, a másik minden hétre egy „specialis haditérképet” a harmadik meg valami képet ígér előfizetőinek. Bizony maholnap még megérjük, hogy egynemelyik szerkesztő finom tájékpípát, szép kostyókat, kassai sonkát vagy egy oldal szalonát ad minden előfizetőjének praemiumképp.

A szédelés, a humbug igazán az előfizetési felhívásokból látszik ki. — Minden évnegyedben újabb és újabb fajta reclamokat csinálnak e lapok.

Tekintélyes lapjaink — minők a többek közt az „Egyetértés” és „Pesti Napló” lapjainkban egy pár szóval felhívják a közönséget az előfizetésre; keveset ígérnek, de annál többet adnak. Az u. n. „legolesőbb” s „legjobbban értesült” lapok azonban — riási plakátokon az émelységig ajálják magukat a fővárosban, úgy mint a vidéken, a vidéki lapok szerkesztőinél levélben könyörögnek, hogy lapjukról „kedvezően” s „ajánlólag” megemlékezni sziveskedjenek, minek viszonzásul ők aztán cserepéldánnyal szolgálnak. Egy másik szerkesztő mintaszertén összeállít egy számot (telve specialis térképekkel s eredeti táviratokkal) és a vidéki lapoknak mellékletül adja stb. stb.

Hogy az ily vásári nagyhangúsággal csinált reclam és kunyorálás nem válik a hírlapiróknak tisztességére s hogy ezáltal valamennyi hírlap tekintélye is nagy csorbát szenved, azt a vidéki közönségnek ide vonatkozó véleménynyilvánításából gyakran volt alkalmunk következtethetni.

Végül meg egy-két napilapunk oleóságáról is hadd mondjunk valamit.

Van egy lap mely akkor mint pl. a „Pesti Napló,” megjelenik mindennap s az előfizetési ára csak 10 frt. A ki csak némileg is ért a nyomdászati és a lapkiadás-hoz, az minden számvetés nélkül is állíthatja, hogy ilyen lap, ha pl. 4000 ezer előfizetője volna is (a mit nem hiszünk) nem állhat fen pusztán előfizetési és hirdetési jövedelméből, s hogy okvetlen kell valami „mellékjövödelmet” húznia, ha csak szerkesztője, egy-két hó alatt egy pár ezer forintot nem akar ráfizetni lapjára. (Ilyen szerkesztő aligha van hazánkban.)

Egy másik lap — előfizetési ára valamivel több — újabban esti lapot, meg isten tudja hányféle kedvezményt is ad, annélkül, hogy előfizetési árát felemelte volna. Hogy előfizetői pedig „tetemesen” szaporodtak volna, abban Tamás vagyunk; mert mint mi tudjuk sokan pártoltak el tőle, mióta a vásári nagy dobort megütötte. Az ilyen lapoknál, melyek rendszeren függetlenséget és szabadságot is fitogtatnak: nyilvánvaló, hogy oleóságuk catói köpenyeg alá valami subventiónak ló-lába lóg ki.

Szoliditás, rendszer a szerkesztésben, magasabb tartalom (ha kisebb alakban

is) lelkiismeretesség, ildomosság” a önértesség az, mit ezek után a hírlapolvasó vidéki közönség ohajkánt említett fel itt egyik másik fővárosi lapszerkesztőnek őszinte megzavilástul. (N. Y.)

Dunaszekcsői levelek.

IX.

Midőn leveleimert írom és még egyre folytatom, nem a politika vezérel egyedül, ostromolván és ostorozván ennek tulajdonságait, hanem egy magasabb eszme, a közérkölciség legeg szemeim előtt, az emberi méltóság és azon szent törekvés, hogy a népdnk s zellemi élete nemesbüljön.

S épen azért, a mi ezt megakadályoztatja, az önértetes közérkölciséget, sérti, azt utból elávólitani, l győzni hivatásomnak ismerem; mert nem csak a kard kezünkben eszköz az ellenség legyőzésére, hanem és talán még hatalmasabb a toll, mely a magasabb eszméket leírja s így azoknak szárnyakat kölcsönöz, hogy a hazának, sőt a nagy világnak teréit bejárhassa, a magvat elhíntse, mely az anyagi s zellemi jólétnek érvényesítésére kellő gyümölcsöt hozand.

Minden magasabb törekvés és cél elé-re áldozatot kíván és mint a történelem lapjai igazolják, kivánt minden időben. Nekünk azonban aggodalmasan kutatnunk nem szabad: vajjon ki lesz az áldozat? de hivatásunk szerint tenünk kell, mint azon isten sugálja, ki bennünk lakik a költőként: „El isten bennünk, sugalma heviti szívünket.” A kebel ezen szózatát vajha minden ember megértene nem csak, hanem azt követné is!

A ki hivatást érez magában és elég erőt s hydrával megküzdni, az küzdjön meg, és ha egy fő helyett hét nő is — elvégre a kitaró haza és küzdelem ki fogja oltani életét. Csak az ily kitaró és csüggedetlen harcosok viték ki és fogják is mindig kivívni a szent szabadságot és egyenlőséget; ha ezek elcsüggednének, veszve volna annak ügye, veszve örökre!

Engem ez érdemben olyasmi vezérel, mi nem veheti figyelembe a réam nézve kedvező viszonyokat és körülményeket. Én magamnak soha sem fogok az ellentáborból barátokat szerezni, ez jellememmel nem fér össze, hanem igenis küzdeni s harcolni fogok a végős lebeletig, s miután, mint a közmondás tartja: „fejétől büzhödik a hal,” minden lelketlen és jelentelen kormány ellen, mely nem a közérkölciség és közjólet érdekében működik és így a haza s nemzet ellensége, az megrontója, haragra kelni s velem mindazok, kiket igaz hazai érzület vezérel, és nem piszkos és aljas önérdék tetteik rugója.

Réam nézve s nekem csak addig beces az élet, míg azon öntudat dagasztja keblemet, hogy emberi s hazafiai kötelemnek megfeletem — a többi nem az én gondom; rövidebb, vagy hosszabb, az egyre megy. Ugy hiszem, így vélekednek mindazok, kik előtt a haza s nem csak szólam, hanem szívököt, lelköket áthatja a valódi hazaszeretet.

Nem kívánjuk, nem ohajtuk azok barátságát, kik az emberiségnek ellenségei — a feketesárga had emberei, különösen a felsőbb rétegekben nem ismerik el az embert a közsorsu honpolgárban; ez előttük csakis rabszolga, pária, igavonó marha. Az ilyenek kegye, barátsága, jóindulata minden önértetes emberre inkább megszegedő, mint kívánatos. Nem fogjuk kegyesolajkért sem fejünköt, sem derekunkat, meg kevesebb térdeinket meghajtani! S tudván és tapasztalván, hogy a nagszarnokok csak úgy létezhetnek, ha őket a kiszarnokok (szolgalelkek föl-fel) hordozzák vállaikon, ezen kisebb zarnokokat kell nekünk zellemi reputiónkkal fogyasztani, irtani; ha csak szörmentében báunak el velök — ez őket még inkább elbizakodottá teszi. Tekintet és kimélet nélkül kell e rákfenét a nemzet, a magyar nemzet testéből kivágni; mert csak így menthető meg a nagy, de beteg nemzettest, hogy újra visszanyerje hajdani életerejét és az átélte ezredvet újabbakkal toldhassa meg.

Ha ezt nem tesszük, az egész test megfenesedik és menthetlenül veszve van; kidől az élők sorából. Ezt tétlenül nézni, szó nélkül hagyni lehetetlen! Én magam környezetemben, más sajátjában tegye meg, a mit tehet — küzdjön, harcoljon a gaz törekvés ellen, ostorozza vérig a nemzetet elkövetett bűnöket és — célt érünk. Hazánk fölviruland!

Elmélkedjünk most egy kissé a közlöttek fölött. Van Duna-Szekeső mezővárosának évi fizetéssel ellátott ügyvéde; tehát a közpénztárból fizetetik, mint jól megjegyeztetni kérek. Vajjon, mint ilyen vállaltat-e egyes polgárok ellen, kik évi fizetéséhez járulnak, peres ügyeket? — Ez, ugy vélelem, a természeti jogok ellen van, és ha így, azon ügyvéd ur igen helytelenül cselekszik és azért törvényellenesen, midőn egyes helybeli polgárok ügyét szintén a helybeli polgárok ellen, kik őt fizetik, ismételve mondjuk, védelmezi; mi több, midőn ezen védelemért magát a közpénztárból különösen is díjaztatja — tehát ismét azok pénzéből is nyer jutalmaztatást, kik ellen agál.

Ezen természetellenes eljárás nem tirthető tovább; módót kell találni annak beszentelésére. Működése ugyanis egyik félre sem hasznos és áldados; ezt igen könnyű adatokkal bebizonyítani, különösen ha a tanodahelyiségre vonatkozó vételügyet akarnók szellőztetni.

Ügyvédünk működése nálunk csak bonyolultabb teszi az ügyeket — azt tartják: könnyebb a zavarosban halászni, s hogy ez nálunk így volt és van, felhozta a data im a déli napnál világosabban igazolják.

Nem kéten a Dunaszekesői Consortium is megteszi a kellő lépéseket arra, hogy 200 frtnyi haszontalan kiadástól meneküljön és talán még más lépéseket is teend, szeretné már, hogy adásvévesi ügyei véglegesen tisztába hozassanak.

Nagy áldás leend reánk, ha kappasztóinktól megmenekszünk; majd ezek ünnepek és gyáva uszályhordozói is bétandják egykor, hogy őket annak idején eldobandó eszközül használták föl és talán vagyonsodtak is átalak — nem lesz rajtuk isten áldása; mert a ki polgártársa elnyomásán akar gazdagodni, annak működésén csak átok lehet. Megérdemli, hogy elpusztuljon!

Egyik nek pusztulását a másodiké, harmadiké stb. követni majd; ez szilárd meggyőződésünk. Igen, a sokszor említett K. volt azon derék és bölcs férfi, ki a nevelés ügyét egyik védené érdekében finnen hangoztatá nyilvánosan a törvényszék előtt és hiányának és a mi télenességünknek akarta betudni s fölőni a gáztettet — lám, lám a nevelt, művelt és képzett férfiak is megbolhanak, vagy mi? a mint láttuk; tehát „hátrább az agarakal.“ Söpörjön kiki a maga háza előtt!

A higgadtan gondolkodó t. olvasóra bízom annak megítélését: vajjon mi rontjuk-e a népet? mi tartjuk-e vakságban az elméket? mi fosztogatjuk-e azokat, kik véres verítékekkel szerzik meg napi kenyereket és befizetik utolsó filléereket a közpénztárakba? — mi ámitjuk-e a népet? mi akarunk e más birtokán osztozni? mi akarjuk-e feldolni a vallási meggyőződést és megfontani a jóerkölcsöket?

A veszélyes és nagy mérveket öltö corruptio más oldalról jön — fájdalom, hogy már-már a nép között is elharapózik! Ne adja s ne engedje a magyarok istene, hogy annak dudva- és bojtortán-gyümöleseit szedni kényserüljünk; de félünk mégis, hogy a keserű almába kell harapnunk: — azonban mégsem esüggendünk: a nemzet jobb szelleme örökdiel felettünk és riadóra ébresztendi a honfiak jobbait, kik ha kell, életüket, véréket hozandják áldozatul, tudván, hogy a honmartyirainak kiontott vére lesz a magyar nemzet termékenysége!

Nem kívánunk, nem ohajtunk őshazánk szent földén véres katastrófákat előidézni s épen azért küzdünk és harcolunk a szó és toll erejével. Az emberiség magasztosabb eszméit, a kor kívánalmait törekszünk érvényesíteni s épen azért harcoljuk a szemle szabadság szent harcait. Ki nincs velünk, az ellentünk van; tehát nem barátunk, hanem ellenségünk. Ex fructibus eorum cognoscetis eos!

Sarlós Gerő.

Különfélék

Julius hó elsején az év harmadik évnegyede kezdődik. T. olvasóink közül azokat, kiknek előfizetése e hó végéig lejárt, kérjük, hogy ujjítsák meg előfizetéseiket minél előbb, nehogy a lap küldésében fenakadás történjék.

A „Pécsi Figyelő“ előfizetési ára július—december félfévre 2 frt 50 kr., július—szeptember negyedrre 1 frt 25 kr. Elfizethetni a lap homlokán megnevezett helyeken.

— A jövő évi párizsi kiállításra a pécsi vidéki kiállítás bizottságához a mai napra a következő bejelentések érkeztek: 1. Cseh es. k. kamarás 24 palack bor. 2. Engel Adolf és fiajai saját erdejükből nyert fákából készített fákészletek és ipar készítmények. 3. Fogl János egy márvány asztal, szentelt víz tartó. 4. Hertel Konrad kázan tisztító szert. 5. Litzke L. 24 palack bort, és champagneert. 6. Nowotarsky Antal 25 darab asparagust. 7. Ifj. Schole Antal 50 palack sört. 8. Taussig Zsigmond 12 palack bort. 9. Zelesny Károly 7 nagy fényképet. 10. Zsolnay Vilmos kőgyurma, porcellán és agyag árúk és művészeti tárgyak, korsók és mindenemű gazdasági és ipar cikkek, kávé, tea- és ebédli készletek, diszidények, tálak, különféle fénytűzési cikkek, majolicák, terracották magyar-olasz-francia-, hollandi, perzsa- és indus stílusban készíte. 11. Pintér József talajkocoka. 12. Hamerli János bőr-keztüket.

— Erdélyből távirják: hogy a birtoktagosítás alkalmából Balásztalva mellett fekvő Hosszu-Aszót (Küküllő-megye) éjjel 60 román megtámadta. A támadók a falu utjait elállították, a menekülőkre lövöldöztek. A faluban a barang félrevertett. A lakosok a támadókkal nem mertek szembe szállni. A kimenekült ur családok mintegy 300-ra teszik az otléttük alatt ejtett lövések számát. A szolgabíró Enyedről és Fehérvárról azonnal katonaságot kért, azt táviratozván e helyekre, hogy Hosszu-Aszót a románok rabolnák. Ezen zendülést általában oláh bujtogatók külföldről intézett művének tartják.

— A m. kir. pénzügyminisztértől egy ukáz érkezett a városi tanáshoz, melyben ennek cári stílusban tudtára adatik, hogy az állami illethekeket az aratás beálltával haladéktalanul szedje be s hogy ebben a

fizetéskeptelenségek által ne akadályoztassa magát, mert ellenkezé esetben a „ministerium inditattva érzi magát a rendelet élet e város tanácsa ellen intézni.“ Nos tisztelt adófizetők, halljátok, fizessetek, mert nagy a szükség pénzre, hogy Hercegovinát és Boszniát mielőbb occupálni lehessen.

— A pécsi jogakademia derék tanári karának egyik széptudományu tagja: Dr. Daempf Sándor urnak a „Magánjog és tárgya, különös tekintettel a magy. ált. magánjog codificatiójára“ című műve e napokban került ki a sajtó alól. E jeles műről — mely minden helybeli hünykereskedőnél 2 frt-ért kapható — jövő számunkban tüzetesebben emlékeztünk meg.

— A pécsi polgári casino megnyitási ünnepéyleit mult szombaton közestebéddel egybekötött táncestlyt rendezett saját helyiségében. A csak most alakult társulat tagjai nagyrészt családjukkal jelentek meg szép számban és Dankó Gyula jeles nemzeti zenéje mellett kifogyhatlan jó kedv és derűtlenséggel mulattak vasárnap felvirradtág. Ezen társaság az év folytán több ily, a nyilvánosság fesztét átvoltartó, a fényéjszék mellőző, inkább családias mulatságot szándékozik rendezni.

— A hivatalos lapból: Arverések. Püspök-Bogád (Pécs) Tóth Péter ingatlanai 679 frt jun. 24-én. Bubreg Mihály (Pécs) ingatlanai 1983 frt és 8000 frt. jul. 27-én. Hornung György (Lancsuk) jul. 2. 2778 frt. — Horváth Mihály 2062 frt. (Mohács) jul. 16. — Csóka Zsigmond 565 frt. jul. 18. (Mohács).

— A pécsi nyilvános kereskedelmi közéletanodában a vizsgák hétfőn jun. 25. és kedden 26-án, délután 3 órakor veszik kezdetüket, mire a t. cz. közönség figyelmét felhívjuk.

— A pécsi „Petőfi kör“ tagjai saját költségükön egy majálist illetőleg julialist rendeznek jul. hó 2-án az ütszöghi erdőben.

— Halálozás. Öv. Weidinger Ferencné szül. Rauschenberger Borbála e hó 20-án életének 92-ik évében végelgyöngyültes következtében jobb létre szenderült. Áldás és béke porain.

— Valjon mit akarnak? A budai cs. kir. hadiő biztosság megkereste városi tanácsunkat az iránt, hogy az itteni börtényrosok és timárok árukészlete és gyártási képességéről részletes kimutatást és jelentést küldjön fel mielőbb. E tudakozódás azt sejteti velünk, hogy a cs. kir. hadügy-ministerium már jó levele gondoskodik a megszálándó Bosznia és Hercegovina meztlábos vitézeinek bocsorral való ellátásáról.

— A „Pécsi zenekar“ június hó 25-én a casino helyiségében a pécsi zeneegyelt pártoló tagjai számára ez idei III. zeneestélyét tartja, a műsorozata következők: 1. „Török induló“ Kücken. 2. „Felhívás táncra“ Weber C. M. 3. „Souvenir de Bade“, gyors-polka, először. Strauss Ede. 4. „Finale“ Lohengrinből Wagner R. 5. „Athalia“, nyitány Mendelsohn B. 6. „Geschichten aus dem Wiener Wald“ keringő Strauss J. 7. „Loreley“ Paraphrase Neswada. 8. Előszór: „Pécsi világlkiállítás egyvegel“ Fiby. A hangverseny után éjfélig táncmulatság. Kezdeté esti 8 $\frac{1}{2}$ órakor.

— Helyi hírek hiányában szólunk valamit az időjárásról, mely ellen ugyan-csak sok itt a panas. Meleg, nagyon meleg van, 3 hét óta egy csepp esőnk sem volt, pedig a kukorica, burgonya és másnemű vetemények már nagyon szomjuhozzák az „ég könnyűt.“ E száraz időjárás igen kedvező volt a megszerte gazdagon termett takarmányfélék lekasztására és behordására, mit már minden jórával gazda befejezett is. A szőlő is szépen elvirágozott hegyetlen. Az eső tehát megeredhetne már 2—3 napra.

— A mult héten országszerte villámgyorsasággal elterjedt azon örömhír, mely szerint Petőfi el s egy sziberiai bányában munkás-felügyelő — valótlannak bizonyult. Manasses Daniel, ki azt hirsztelte hogy Petőfinek 3 éven át ruhastitője volt s hogy ez évi jan. 23-án vált meg tőle — sohasem járt Sziberiában, hanem mint csaló és örökségahajzó különféle nevek alatt kujtorogott Erdélyben. Kolozs-megye alispánja előtt a Petőfi ügyben tett vallomása egytől egyig képtelen hazugságok. Ugyan-e vallomás folyama alatt rájöttek, hogy az ipse nem is Manasses, hanem Pap János nevű csavargó és tolvaj. Menten elfogták.

— Az ipartársulatok és szakoktatás. Az iparos oktatás szervezése fölött épen most foly a munka, ehcz természetesen birnia kell a miniszteriumnak azon ösz-szegek kimutatását is, mely ösz-szegeket az ipartársulatok az iparoktatás céljára fordítanak. Majd minden hazai ipartársulat kötelezte magát, hogy a tiszta jövedelem 10 százalékát az iparoktatásnak szenteli. Ennélfogva a miniszterium fölhitva az ösz-szes ipartársulatokat, hogy számadó gyűléseiken pontos vagyommérleget készítsenek s ebben az iparoktatás céljára ajánlott ösz-szeget határoznák meg; malamint azt is, hogy azt hova fordítják. Az előjáróságoknak pedig köteleességükké tétett, hogy a fűntebbiek lelkiismeretes teljesítésére ügyeljenek, a vagyommérleget évenként mutassák be a tanácsnál, a mult év végeig terjedő időszakot illetőleg pedig a kimutatásokat május végeig mutassák be.

— A „Saini Világ“ szerint egy új csillag van feltűnően a színészet egén, mely még csak a jövőben fogja fényét szétárasztani. Ez az új csillag Czigán Laura k. a., ki Szigetvárot mint műkedvelőnő lépett fel „Falu rossza“ népsziműben, Finom Rózi szerepében. A kisasszony most 14 éves, és mégis oly alapos felfogással játszta el szerepét, hogy nem sok kívánni valót hagyott. A népdalokat szép csengő hangjával igen hatásosan énekelte. Ugyan szándékozik e feltűnő jelenséget a színiképezdebe adni.

— Hogy fogják a — férjet? Egy atya valamelyik vidéki lapban köszönetet mond egy biztosító társulatnak, hogy az kiadta az ő leányának azon biztosítási díját, melyet ezelőtt 17 évvel ígért a díj lefizetésekor. A praktikus atya — mondja a „Nagyvárad“ — ezt főképz azért tette, hogy az esetet a házassalándó fiatal emberekkel tudassa. Természetesen tudomásul vette mindenki, a kiket az csak illet és illehet, mi miatt anyyi kérője akadt a leánynek, hogy alig győz válogatni közülük.

— Becsületértés-e az osztrák-magyar elnevezés? — E kérdés most bírósági eldöntés alá kerül. — A pécsi eszárdban bor között mulatozó polgárok hazafias elhív része a mult választások alkalmával kormány jelletre szavazott társaiknak szembe lobbantotta az osztrák-magyar címet, a mit ezek annyira zokon vettek, hogy becsületértés látva abban, e címen beperelték polgártársaikat. — Mindenesetre még vizsgálat, hogy jó magyar néptük e címet becsületértésnek tekinti, mert kormány embereink bizony fel sem veszik.

— A falusi gyermekek és a korcsmák. Győr-megye közigazgatási biztósága igen helyes intézkedést tett. Felelősség terhe alatt meghagyta a községek előjáróságainak, hogy a tanköteles gyermekeket bármilyen korosmai mulatságok köré való csoportosulástól eltiltsák; ezen tilalmat a községekben szokott módon kihirdessék s a tilalom megszegői ellen saját hatáskörükben a legnagyobb szigorral járjanak el. E paedagogiai szempontból igy eltervált intézkedés követésre méltó példaul szolgálhat a többi közigazgatási biztóságnak is; mert tudvalevő dolog, hogy a serdülő ifjúság erkölcsi érzékére mily befolyással vannak a szokásos korosmai vererekedések és duhajkodások bucsuk és más ünnepek alkalmával.

— Gyermek rablás történet ismét Nyirgyházán. A piac közepéről tűnt el egy három éves leány, kinek anyja ott zöldőget állt. — Ezen gyermek rablások pedig nem más célból követetnek el, minthogy a szerencsétlenek megcsontkittatván jövedelmes kolduslétre felhasználtassanak. — Lelkiismeretlen bűnrészesnek kell tekintetnünk az oly szolgabírot, ki kivált bucsuhelyeken az ily koldus üzemeket a leg-szigorúabban nem tiltózi.

— A magyarországi német sógorokra keservesen panaszkodik az augsburger néni egy délmagyarországi levelezője. Nem tetszik neki, hogy a magyar németek nem a ráccokkal, hanem a magyarokkal tartanak, magukat magyaroknak vallják és szívők mélyből gyűlölik a magyarok ellenségeit. — Hja midőn ezen németek őseik bejöttek nagy Germaniából, akkor ott még otthon volt talán a német becsületesség és az unokák egy lovagias nemzet fiaik közt nagyjában megőrizték azt, holott a levelező nem sokat hozhatott ez erényből magával, mert azt szeretné, hogy a német és rác vendégek egyesülve kiturják a magyart ősi jogaiból. — Ily jó madarak egész legiója tartozkodik városunkban is, hol igen jól érzi magát s nem is titkolja sőt hangosan nyilvánítja magyarelleses érzelmét, mi csak is a legfokozottabb magyar birtakürelem mellett lehetséges. — A romlottságnak kedvező mai kormányrendszer mellett pedig igen kétségbe, vajljon ezen sehonnai bevándorlott hazaellenes elemek utódaiból lesznek e oly jó magyar hazafiak, minők a már most benszüllött német ajkuak?

— A bikaviadalok vad évezetéről nem tudnak a madridiak leszokni, sőt annak kedveért még a kormány ellen is tüntetnek. A minap San Carlos marquis a képviselőházban egy javaslatot terjesztett elő, mely a bikaviadalok eltiltását célozza. Alig jutott ez a madridiak tudomására, midőn ezenek tödultak a szinkörbe, hogy Frascuenc híres viadort, ki néhány hó előtt mesterségénél megsérült, első felléptekor tüntető fogadásban részesítse.

— A kivágott ruha. Ebédre hitt meg egy missionáriust a családapa, melynél a házi kisasszonyok a kelletnél kivágottabb ruhában jelentek meg. A gondos apa szükségességnek látta a dolgot a divat követelményével mentegetni. „Nem tesz semmit — nyugtatta meg végre a missionárius, — meg vagyok én ehhez szokva, hiszen tíz évig éltem a vadak közt.“

— Magyarországi műveltségi viszonya Oroszországhoz. Magyarországi lakóinak száma (Erdélyt beleértve) 13 millió, az orosz birodalomé 65 millió. Magyarországon megjelenik 428 lap Oroszországon 377. Magyarországon tehát 30 ezer lélekre jut egy hirlap, míg orosz országban csak 172 ezerre. De Oroszországban valószínűleg nincs annyi hátralekös előfizető, mint nálunk.

— Fuss vagy — házasodjál. Natal tartományban, Afrika déli részén a kaffer királynak passiója jött elrendelni, hogy az „első gyümölcs“ ünnepe a „Nelouho“ és „Hloko“ ezrede katonái az általa kiszemelt nőkkel ösz-szeházassodjanak. A szerel-

met azonban erőszakolni nem lehet s sok férfi s leány megszökött e megfiszteltetés elől. A haragos fejedelem azonban elfogván őket, mindnyájukat kivégeztette s a holttesteket kitétte az utakra, hadd lássák az idegenek az ő hatalmát s mint bűnhődnek azok, kik a törvénynek ellen szegülnek.

Lapunk mai számához csatolt melléklet a „Vasárnapi Ujság“ és „Politikai Ujdonságok“, „Nemzeti Hirlap“, „Képes Néplap“, „Háboru Krónika“, „Kelet Népe“, „Jogtudományi Közölny“, „Közigazgatási Lapok“ és „Község Lapja“ hirlapok előfizetési felhívását és a Franklin-Társulat könyvárjegy-zékét tartalmazza.

Rövid hírek.

— Kovács Zsigmond veszprémi plüspök installatiója hir szerint f. évi szeptember 8-án, kisasszony napján lesz Veszprémben. Pécsét f. é. aug. hó 1-ig marad.

— Adakozás. A m. kir. honvéd tisztek vagyontalan özevegyeinek és árváinak ellátására szolgáló alap javára a XX. kimutatás szerint összesen 25.202 frt. folyt be. — Debrecenben bizonyos kétes államjegyek jöttek forgalomba, melyek következtében csak maga a takarékpénztár 66 ezer frt-ig károsodott volna.

— Ritka szép tüncemény volt látható tegnap délben Pozsonyban, a nap körül élénk színvegyülékü udvar képződött s körülbelül egy órán át gyönyörködtette a város lakóit.

— Hosszu élet és nagy család. Hódmező-Vásárhelyen egy 94 éves ember halt meg, ki 10 gyermeket, 93 unokát és 37 szépuokát hagyott hátra, s így összesen 140 sarja van életben.

— Erdélyben nagyon szomorúak a közbiztonsági állapotok. E hó 20-án Deaun rablóvezér csapat magával H. Aszón egy földbirtoksnál nagymérvű rablógyilkosságot követett el.

— Kutya dolog. Pécs sz. kir. város területén levő kutyák után a jövő évre 1522 frt. 50 kban van az adó felvéve.

— Budapestben mint a lapok írják jelenleg mintegy 20—30 ezer frtra menő hamis ezüst váltópénz van forgalomban. E piculákat sárgaréz és ólom keverékből készítik, aztán egy kissé beüzüstözik a hamisítók.

I R O D A L O M.

UJ KÖNYVEK és ZENEMŰVEK

kaphatók:

Pécsét Valentin Károly

könyvkereskedésben (főter. „Nádor“ felett.)
Dillinger E. Gyógyászati vény-zsebkönyv bel-és külbetegségekre 1 frt 60 kr.
Dillinger E. Vény-zsebk. a nő-és gyermekbetegségekre 1 frt
Domokos Jenő. Természettan 1 frt 72 kr.
Dudits Miklós. A hasonszervi gyógyrendszerek alkalmazása a közéletben 3 frt
Fehér J. Kisérlet. természettan I. 2 frt 80 kr.
Grosz. Orvosi kalauz, különös tekintettel az első magyar gyógyserkényre 3 frt
Dr. Grosz L. A törvényszéki orvostudomány gyakorlati kézikönyve 3 frt 60 kr.
Gyarits és Trattner. Természetörténet. Képekkel, kötte 2 frt
Haeckel E. Az eredeti nem eredete és törzstája 40 kr.

Hartman K. F. Boldogságtan; fűzve 1 frt 50 kr., kötte 2 frt 20 kr.

Természet és orvostudományi segéd könyvek.

Hajdu Gy. A vegytan és asványtan tankönyve 1 ft. 20
Házslinszky F. Magyarhon edényes növényei 2 ft. 80
Heitzman K. A sebészi kör és gyógytan alapvonalai I. 2 ft. 50 kr.
Hollózy S. Napszerű csillagászat 114 képpel 2 ft. 80
Horvath J. Mechanica. I. rész. Kinematika I. köt. 102 ábrával 2 frt. 40 kr.
Hunfalvy J. Csillagos ég. Csillagászati földrajz 2 ft. 50 kr.

Huxley Th. B. Előadások az elemi élettan köréből 86 ábrával 4 frt.

Jamin Kohn. A kísérleti természettan I. rész 1 frt. 80 kr. II rész 1 frt. 60 kr.

Kecskenéti Lajos. Kétes elme állapotok a törvényszék előtt. 1 frt. 30 kr.

Kvassay Jenő. Vizeinkről. 1 frt.

Grof Lázár Kálmán. Hasznos és kárteknő állatainkról. 1 frt.

Linkeas J. Növénytan. 2 frt.

— A „Vasárnapi Ujság“ június 17-ki száma következő tartalommal jelent meg: Kmetty György (arcképpel). — Déryné naplójából. — Stambulban (képpel). — Kmetty diszkardja és rendjelei a nemzeti muzeumban (3 képpel). — Az ázsiai csatáról: Bajazid vára Török-Orményországban (képpel). — Magyarok sziberiai fogságban és Petőfi. — „Servedac Hector kalandos vándorlása a naprendszeren át.“ Verne regénye (2 képpel). — Négy költemény Tóth Ede műveiből. — Adriai képek: Razuga; Boche di Cattaro. (képpel). Hermann Ottóval — „Samil“ Karcolat Junius Brutustól. — Irodalom és művészet, stb. rendes hetirovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt. — Az említett hetilap melléklapja: a „Háboru-Krónika“ című új képes heti közölny évnegyedenként 50 kr.

— „Az összehasonlító irodalomtörténeti lapok“ X-ik füzeté jelent meg következő tartalommal: Don Maizez. Comentario incito de el Quijote. — Buttler: The Appeal. (Vörösmarty szöszata). — Philosophie des Romans. Vége. — Dr. Gedicke: Die verhängnisvollen Thränen, japanisches Drama. — Don Larrivera: Maria Antonia. — Cassone: Il trombettiere di Salingen. — Iro-

dalmi Szemle. — Symmikka sat. — Szerkesztők Dr. Brassai Samuel és Dr. Melczl Hugo Kolozsvartot.

— Mehner Vilmos kiadásában (Budapest, Kalaputca 4.) megjelent Montepin X. regényének „A házasság tör és drámái“ 10. füzeté. Ára 25 kr.

— A „Magyar zenészeti Lexikon“ első füzeté megjelent. E kézi könyvben foglalvak a zenetudomány legszükségesebb ismeretét; hazai és nálunk polgárosult zenészek, zeneszerzők, hangszerkészítők, zeneirok és kitünőbb zenekedvelők rövid élet vagy ismertelő rajzai, a hangszeres ismertése és a zenében előforduló idegen szavak magyarázata. Szerkesztő Ságth József. Az 1-50 füzet ára 70 kr. — Kapható Taborszky és Parsch zeneműkereskedésében Budapestben.

Megjelent a „Tüztöltő a tüztöltés és tüztöltő intézmények elméleti és gyakorlati ismertetése, tekintettel főleg hazai viszonyainkra.“ Irta Adamovits Ádám ügyvéd és komaromi tüztöltő parancsnok. E kellő szakértelemmel szerkesztett művecsket nemcsak tüztöltőknek, hanem közig. hatóságoknak és községi elöljáróknak is ajánljuk. Ára 1 frt. Kapható Komaromban a szerzőnél és helyben Valentin K. könyvkereskedésében.

— Sajtóhíba igazítás. Lapunk mult heti számában „A vidékről“ keltzett válasz szövegében Apolló helyett „Apella“ — ki zsidó volt — olvasandó.

Nyílt tér*)

— A sok sorscsapás

mely engem ért, arra indított, a pécs-harvány-siklósi úton utazó nagyérdemű közönséget e helyütt megkérni, hogy Turonyban levő vendéglőmbé egy pár pohár kitünő bor avagy friss

köbányai sörre betérni sziveskedjenek, a hol egyszerűs-mind jó és olesó ételeket is kaphatnak. Számos látogatást kér

KOHN MÓR,
vendéglős Turonyban.

Egy tanonc

felvétetik Blanhorn Antal fűszerkereskedésében.

*) Ezen rovat alatt megjelentek nem vallati felelőséget a szerk.

Szerkesztői üzenetek.

G. J. Beremend. Ezen alakban nem közölhető. Az ügy komoly és azért komolyan írva, a szereplő személyek és a tett színhelyeinek megnevezésével kell a nyilvánosság elé adni, nemcsak az erkölcsi, hanem a törvény előtti felelőséget is kell elvállalni.

II—sz urnak helyben. Jövő heti számunkban adjuk.

NAGY FERENCZ

laptalajdonos.

HAKSCH EMIL KIS JÓZSEF

felelős szerkesztő. Szerkesztő tars.

HIRDETÉSEK.

Ház-eladási hirdetés.

Az ó-pósta utcában 7 sz. a. lévő emeletes ház szabad kézből eladó. Bővebb értesítést ad a háztulajdonos.
153. [2—1]

Egy tanító

ajálkozik kisebb gyermekek (6—12 év mellé) házi magán órákat adni. Bővebben a kiadóhivatalban.
148 (3—2)

Ház eladás.

A Budaiváros fűteczájában levő 19. számú ház

rendkívüli

olesó árért megvehető. A pénznek is csak egy része fizetendő mindjárt. A többire pedig 6% fizetendő. Értekezhetni ugyanott a tulajdonosnál.
147 (3—2)

